

Aligning Our Will with His

By Elder Ulisses Soares
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Să ne aliniem voia la a Sa

Vârstnicul Ulisses Soares
din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli

October 2024 general conference

Following the Lord's will in our life will enable us to find the most precious pearl in the world—the kingdom of heaven.

On a certain occasion, the Savior spoke of a merchant man who was searching for “goodly pearls.” During the merchant man’s search, he found one “of great price.” However, in order to acquire the magnificent pearl, this man had to sell all his possessions, which he promptly and joyfully did.

Through this short and thoughtful parable, the Savior beautifully taught that the kingdom of heaven is likened unto a priceless pearl, truly the most precious treasure that should be desired over all else. The fact that the merchant instantly sold all his possessions to obtain that valuable pearl clearly indicates that we should align our mind and desires with the will of the Lord and willingly do everything we can during our mortal journey to attain the eternal blessings of God’s kingdom.

To be worthy of this great reward, we certainly need, among other things, to give our best effort to set aside all self-centered pursuits and abandon any entanglement that holds us back from full commitment to the Lord and His higher and holier ways. The Apostle Paul refers to these sanctifying pursuits as “hav[ing] the mind of Christ.” As exemplified by Jesus Christ, this means “[doing] always those things that please [the Lord]” in our lives, or as some people say nowadays, this is “doing what works for the Lord.”

Urmând voia Domnului în viața noastră, vom putea să găsim cel mai prețios mărgăritar din lume – împărăția cerului.

Odată, Salvatorul a vorbit despre un negustor care căuta „mărgăritare frumoase”. În timpul căutărilor sale, negustorul a găsit unul „de mare preț”. Cu toate acestea, pentru a dobândi mărgăritarul magnific, acest om a trebuit să-și vândă toate posesiunile, ceea ce el a făcut fără întârziere și cu bucurie.

Prin această pildă scurtă și care dă de gândit, Salvatorul ne-a învățat în mod admirabil că împărăția cerului este asemenea unui mărgăritar de mare preț, cu adevărat cea mai prețioasă comoară, care ar trebui să fie dorită mai presus de orice altceva. Faptul că negustorul și-a vândut de îndată toate posesiunile pentru a obține acel prețios mărgăritar indică, în mod clar, că noi trebuie să ne aliniem mintea și dorințele la voia Domnului și să fim dornici să facem orice putem în timpul călătoriei noastre prin viața muritoare pentru a obține binecuvântările eterne ale împărăției lui Dumnezeu.

Pentru a fi demni de această mare răsplată, avem nevoie, cu siguranță, printre alte lucruri, să depunem cele mai mari eforturi pentru a lăsa deoparte toate căutările egoiste și a abandona orice complicație care ne împiedică să ne dedicăm în întregime Domnului și căilor Sale mai înalte și mai sfinte. Apostolul Pavel se referă la aceste căutări care sfințesc ca la „[a avea] gândul lui Hristos”. După cum a exemplificat Isus Hristos, aceasta înseamnă că „întotdeauna [facem] ce-I este plăcut [Domnului]” în viața noastră sau, cum spun unii oameni în zilele noastre, „facem ceea ce este potrivit în ochii Domnului”.

In a gospel sense, “[doing] always those things that please [the Lord]” relates to submitting our will to His will. The Savior thoughtfully taught the importance of this principle while instructing His disciples:

“For I came down from heaven, not to do mine own will, but the will of him that sent me.

“And this is the Father’s will which hath sent me, that of all which he hath given me I should lose nothing, but should raise it up again at the last day.

“And this is the will of him that sent me, that every one which seeth the Son, and believeth on him, may have everlasting life: and I will raise him up at the last day.”

The Savior achieved a perfect and divine level of submission to the Father by allowing His will to be swallowed up in the Father’s will. He once said, “And he that sent me is with me: the Father hath not left me alone; for I do always those things that please him.” In teaching the Prophet Joseph Smith about the anguish and agonies of the Atonement, the Savior said:

“For behold, I, God, have suffered these things for all, that they might not suffer if they would repent; ...

“Which suffering caused myself, even God, the greatest of all, to tremble because of pain, and to bleed at every pore, and to suffer both body and spirit—and would that I might not drink the bitter cup, and shrink—

“Nevertheless, glory be to the Father, and I partook and finished my preparations unto the children of men.”

During our sojourn in mortality, we often wrestle with what we think we know, what we think is best, and what we assume works for us, as opposed to comprehending what Heavenly Father actually knows, what is eternally best, and what absolutely works for children within His plan. This great wrestle can become very complex, especially considering the prophecies contained in the scriptures for our day: “This know also, that in the last days ... men shall be lovers of their own selves, ... lovers of pleasures more than lovers of God.”

One sign that indicates fulfillment of this prophecy is the current growing trend in the world, adopted by so many, of people becoming consumed with themselves and constantly pro-

În sensul Evangheliei, faptul că „întotdeauna [facem] ce-I este plăcut [Domnului]” are legătură cu a ne supune voia voii Sale. Salvatorul a propovăduit cu grijă importanța acestui principiu în timp ce Și-a instruit ucenicii:

„Căci M-am pogorât din cer ca să fac nu voia Mea, ci voia Celui ce M-a trimis.

Și voia Celui ce M-a trimis, este să nu pierd nimic din tot ce Mi-a dat El, ci să-l înviez în ziua de apoi.

Voia Tatălui Meu este ca oricine vede pe Fiul, și crede în El, să aibă viața veșnică; și Eu îl voi învia în ziua de apoi”.

Salvatorul a atins un nivel perfect și divin de supunere față de Tatăl permițând voii Sale să fie înghițită în voia Tatălui. El a spus odată: „Cel ce M-a trimis, este cu Mine; Tatăl nu M-a lăsat singur, pentru că totdeauna fac ce-I este plăcut”. Învățându-l pe profetul Joseph Smith despre suferința și agonia ispășirii, Salvatorul a spus:

„Căci iată, Eu, Dumnezeu, am suferit aceste lucruri pentru toți, pentru ca ei să nu sufere, dacă ei se vor pocăi...

Suferințe care M-au făcut, chiar pe Mine, Dumnezeu, Cel mai mare dintre toți, să tremur de durere și să sângerez din fiecare por și să sufăr atât în trup, cât și în spirit – și aș fi dorit să nu fiu obligat să beau paharul amar și apoi să dau înapoi –

Cu toate acestea, slavă Tatălui, am băut și am terminat tot ce am pregătit pentru copiii oamenilor”.

În timpul popasului nostru în viața muritoare, ne luptăm deseori cu ceea ce credem că știm, ceea ce credem că este cel mai bine și ceea ce presupunem că este potrivit pentru noi, în opoziție cu faptul de a înțelege ceea ce Tatăl Cerească știe de fapt, ceea ce este cel mai bine din punct de vedere etern și ceea ce este, cu siguranță, potrivit pentru copii în cadrul planului Său. Această mare luptă poate deveni foarte complexă, în special având în vedere profețiile cuprinse în scripturi pentru zilele noastre: „Să știi că în zilele din urmă... oamenii vor fi iubitori de sine... iubitori mai mult de plăceri decât iubitori de Dumnezeu”.

Un semn care arată împlinirea acestei profeții este moda actuală în creștere în lume, adoptată de atât de mulți, și anume că oamenii devin preocupați de ei înșiși și proclamă constant:

claiming, “No matter what, I live my own truth or I do what works for me.” As Paul the Apostle said, they “seek their own, not the things which are Jesus Christ’s.” This way of thinking is often justified as being “authentic” by those who indulge in self-centered pursuits, focus on personal preferences, or want to justify certain types of behavior that frequently don’t match God’s loving plan and His will for them. If we let our heart and mind embrace this way of thinking, we can create significant stumbling blocks for ourselves in acquiring the most priceless pearl that God has lovingly prepared for His children—eternal life.

While it is true that each of us travels an individualized discipleship journey on the covenant path, striving to keep our hearts and minds centered on Christ Jesus, we need to be careful and constantly vigilant to not be tempted to adopt this type of worldly philosophy in our life. Elder Quentin L. Cook said that “being sincerely Christlike is an even more important goal than being authentic.”

My dear friends, when we choose to let God be the most powerful influence in our life over our self-serving pursuits, we can make progress in our discipleship and increase our capacity to unite our mind and heart with the Savior. On the other hand, when we don’t allow God’s way to prevail in our life, we are left to ourselves, and without the Lord’s inspiring guidance, we can justify almost anything we do or don’t do. We can also make excuses for ourselves by doing things our own way, saying in effect, “I am just doing things my way.”

On one occasion, while the Savior was declaring His doctrine, some people, particularly self-righteous Pharisees, rejected His message and boldly declared that they were children of Abraham, implying that their lineage would grant them special privileges in the sight of God. That mentality led them to lean unto their own understanding and to disbelieve what the Savior was teaching. The Pharisees’ reaction to Jesus was clear evidence that their presumptuous attitude left no place in their hearts for the Savior’s words and God’s way. In response, Jesus wisely and courageously declared that if they were true covenant children of Abraham, they would do the works of

„Indiferent ce ar fi, trăiesc conform propriului adevăr sau fac ceea ce este potrivit pentru mine”. După cum a spus apostolul Pavel, ei „umbă după foloasele lor, și nu după ale lui Isus Hristos”. Acest mod de a gândi este justificat deseori ca fiind „autentic” de cei care se complac în a-și urmări scopurile egoiste, se concentrează asupra preferințelor personale sau vor să justifice anumite tipuri de comportament care, deseori, nu se potrivesc planului plin de dragoste al lui Dumnezeu și voii Sale pentru ei. Dacă permitem ca inima și mintea noastră să îmbrățișeze acest mod de a gândi, putem crea considerabile pietre de poticnire pentru noi în dobândirea celui mai prețios mărgăritar pe care Dumnezeu l-a pregătit cu dragoste pentru copiii Săi – viața eternă.

În timp ce este adevărat că noi, toți, mergem într-o călătorie individuală de ucenicie pe cărarea legămintelor, străduindu-ne să ne păstrăm inima și mintea concentrate asupra lui Hristos Isus, trebuie să fim constant atenți și vigilenți pentru a nu fi ispitiți să adoptăm acest tip de filosofie lumească în viața noastră. Vârstnicul Quentin L. Cook a spus: „Faptul de a fi precum Hristos este un țel chiar mai important decât cel de a fi original”.

Dragii mei prieteni, când alegem să-L lăsăm pe Dumnezeu să fie cea mai puternică influență în viața noastră, mai presus de scopurile noastre egoiste, putem face progrese în ucenicia noastră și ne putem mări capacitatea de a ne uni mintea și inima cu Salvatorul. Pe de altă parte, când nu permitem căii lui Dumnezeu să aibă întâietate în viața noastră, suntem lăsați singuri și, fără îndrumarea plină de inspirație a Domnului, putem găsi scuze pentru aproape orice facem sau nu facem. De asemenea, putem să ne găsim scuze pentru că facem lucrurile în felul nostru spunând efectiv: „Doar fac lucrurile în felul meu”.

La un moment dat, în timp ce Salvatorul declara doctrina Sa, unii oameni, în special ipocriții farisei, au respins mesajul Său și au declarat cu mult curaj că ei erau copii lui Avraam, aceasta implicând că descendența lor le garanta privilegii speciale în ochii lui Dumnezeu. Această mentalitate i-a făcut să se bazeze pe propria înțelegere și să nu creadă ceea ce propovăduia Salvatorul. Felul în care fariseii au reacționat la ceea ce spunea Isus a fost dovada clară că atitudinea lor îngâmfată nu lăsa loc în inima lor pentru cuvintele Salvatorului și calea lui Dumnezeu. Ca răspuns, Isus a declarat cu înțelepciune și curaj că, dacă ei ar fi fost adevărați copii de legământ ai lui Avraam, ei

Abraham, especially considering that the God of Abraham was standing before them and teaching them the truth at that very moment.

Brothers and sisters, as you can see, acting on these mental gymnastics of “what works for me” versus doing “what always pleases the Lord” is not a new trend that is unique to our day. It is an age-old mentality that has crossed the centuries and often blinds the wise-in-their-own-eyes and confuses and exhausts many of God’s children. This mentality is, in fact, an old trick of the adversary; it is a deceptive path that carefully leads God’s children away from the true and faithful covenant path. While personal circumstances such as genetics, geography, and physical and mental challenges do influence our journey, in things that truly matter, there is an inner space where we are free to choose whether or not we will decide to follow the pattern the Lord has prepared for our life. Truly, “He marked the path and led the way, and every point [defined].”

As Christ’s disciples, we desire to walk the path He marked for us during His mortal ministry. We not only desire to do His will and all that will please Him but also seek to emulate Him. As we strive to be true to every covenant we have entered into and live “by every word that proceedeth out of the mouth of God,” we will be protected against falling victim to the sins and errors of the world—errors of philosophy and doctrine that would lead us away from those most precious pearls.

I have been personally inspired by how such spiritual submissiveness to God has impacted the lives of faithful disciples of Christ as they chose to do those things that work for and are pleasing in the sight of the Lord. I know a young man who was unsettled about going on a mission but felt inspired to go and serve the Lord when he listened to a senior leader of the Church sharing his own personal testimony and sacred experience of serving as a missionary.

In his own words, this young man, now a returned missionary, said: “As I listened to the testimony of an Apostle of the Savior Jesus Christ, I was able to feel of God’s love for me, and I desired to share that love with others. At that

ar fi făcut faptele lui Avraam, mai ales având în vedere că Dumnezeu lui Avraam stătea înaintea lor și îi învăța adevărul chiar în acel moment.

Frați și surori, după cum vedeți, faptul de a acționa conform acestei gimnastici mintale de a face „ceea ce este potrivit pentru mine” versus a face „ceea ce Îi place întotdeauna Domnului” nu este o modă unică și nouă în zilele noastre. Este o mentalitate străveche, care a traversat secolele și care, deseori, orbește pe cei care se socotesc singuri înțelepți și face mulți copii ai lui Dumnezeu să fie confuzi și epuizați. Această mentalitate este, de fapt, un truc vechi al dușmanului, o cale înșelătoare, care îi duce cu grijă pe copiii lui Dumnezeu departe de calea adevărată și plină de credință a legămintelor. Deși circumstanțele personale, cum sunt caracteristicile genetice, condițiile geografice și încercările fizice și mintale, ne influențează călătoria, în privința lucrurilor care contează cu adevărat avem întotdeauna libertatea de a alege, fie că noi vom hotărî sau nu să urmăm tiparul pe care Domnul l-a pregătit pentru viața noastră. Cu adevărat, „El drumul drept ne-a arătat și ne-a călăuzit”.

În calitate de ucenici ai lui Hristos, noi dorim să mergem pe cărarea pe care El a marcat-o pentru noi în timpul slujirii Sale din viața muritoare. Noi nu numai că dorim să facem voia Lui și tot ce Îi va face plăcere, dar și căutăm să-I urmăm exemplul. Pe măsură ce ne străduim să fim fideli fiecărui legământ pe care l-am făcut și să trăim după „orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu”, noi vom fi protejați să nu cădem victime ale păcatelor și greșelilor lumii – greșeli filosofice și de doctrină, care ne-ar duce departe de acele cele mai prețioase mărgăritare.

Am fost inspirat personal de modul în care această supunere spirituală față de Dumnezeu a influențat viața ucenicilor credincioși ai lui Hristos, pe măsură ce ei au ales să facă acele lucruri care sunt potrivite și plăcute în ochii Domnului. Cunoscut un tânăr care era nehotărât dacă să se ducă sau nu în misiune, dar care s-a simțit inspirat să meargă și să-I slujească Domnului când a ascultat un conducător mai în vârstă al Bisericii împărtășindu-și mărturia despre experiența sacră pe care a trăit-o slujind în calitate de misionar.

Cuvintele pe care le-a spus acest tânăr, acum misionar întors din misiune, au fost: „Când am ascultat mărturia unui apostol al Salvatorului Isus Hristos, am putut să simt dragostea lui Dumnezeu pentru mine și am dorit să împăr-

moment I knew that I should serve a mission despite my fears, doubts, and concerns. I felt totally confident in the blessings and promises of God for His children. Today, I am a new person; I have a testimony that this gospel is true and that the Church of Jesus Christ has been restored on earth.” This young man chose the Lord’s way and became an example of a true disciple in every aspect.

A faithful young woman decided not to compromise her standards when she was asked to dress immodestly to fit into the business division of the fashion company where she worked. Understanding that her body is a sacred gift from our Heavenly Father and a place where the Spirit can dwell, she was moved to live by a standard higher than the world’s. She not only gained the confidence of those who saw her living by the truth of the gospel of Jesus Christ but also preserved her job, which for a moment was in jeopardy. Her willingness to do what was pleasing in the sight of the Lord, rather than what worked for the world, gave her covenant confidence amidst difficult choices.

Brothers and sisters, we are constantly confronted by similar decisions in our daily journey. It takes a courageous and a willing heart to pause and pursue an honest and meek introspection to acknowledge the presence of weaknesses of the flesh in our life that may impede our ability to submit ourselves to God, and ultimately decide to adopt His way rather than our own. The ultimate test of our discipleship is found in our willingness to give up and lose our old self and submit our heart and our whole soul to God so that His will becomes ours.

One of the most glorious moments of mortality occurs when we discover the joy that comes when doing always those things that “work for and please the Lord” and “what works for us” become one and the same! To decisively and unquestioningly make the Lord’s will our own requires majestic and heroic discipleship! At that sublime moment, we become consecrated to the Lord, and we totally yield our wills to Him. Such spiritual submissiveness, so to speak, is beautiful, powerful, and transformational.

tăşesc acea dragoste altora. În acel moment am ştiut că trebuia să slujesc în misiune în pofida temerilor, îndoielilor şi îngrijorărilor mele. M-am simţit total încrezător în binecuvântările şi promisiunile lui Dumnezeu pentru copiii Săi. Astăzi, sunt o persoană nouă, am o mărturie că Evanghelia este adevărată şi că Biserica lui Isus Hristos a fost restaurată pe pământ”. Acest tânăr a ales calea Domnului şi a devenit un exemplu de ucenic adevărat în fiecare aspect.

O tânără credincioasă a hotărât să nu-şi compromită standardele când a fost rugată să se îmbrace indecent pentru a se integra în compartimentul de afaceri al firmei de modă la care lucra. Înţelegând că trupul ei este un dar sacru de la Tatăl nostru Ceresc şi un loc în care Spiritul poate sălăşlui, ea a simţit îndemnul să trăiască după un standard mai înalt decât cele ale lumii. Ea nu numai că a câştigat încrederea celor care au văzut-o trăind conform adevărului Evangheliei lui Isus Hristos, dar şi-a şi păstrat locul de muncă, deşi acesta fusese pentru un moment în pericol. Dorinţa ei de a face ceea ce era plăcut în ochii Domnului, şi nu ceea ce era potrivit în ochii lumii, i-a oferit încrederea dată de legămintele în mijlocul alegerilor dificile.

Fraţi şi surori, ne confruntăm în mod constant cu hotărâri asemănătoare în călătoria noastră zilnică. Este nevoie de curaj şi de o inimă dornică să se supună pentru a ne opri şi a face o introspecţie onestă şi plină de umilinţă pentru a recunoaşte prezenţa slăbiciunilor trupesti în viaţa noastră, care ne pot stânjeni capacitatea de a ne supune lui Dumnezeu şi de a hotărî, în cele din urmă, să adoptăm calea Sa şi nu pe a noastră. Testul suprem al uceniciei noastre se găseşte în dorinţa noastră de a renunţa sau pierde vechiul sine şi a ne supune inima şi întregul suflet lui Dumnezeu, astfel încât voia Sa să devină a noastră.

Unul dintre cele mai glorioase momente ale vieţii muritoare este atunci când descoperim bucuria de care avem parte când facem întotdeauna acele lucruri care „sunt potrivite în ochii Domnului şi Îi sunt pe plac” şi descoperim că acestea „sunt potrivite şi pentru noi”. Pentru a face, în mod decisiv şi fără să ne îndoim, voia Domnului pentru noi este nevoie de ucenicie maiestuoasă şi eroică! În acel moment sublim, noi devenim consacraţi Domnului şi ne supunem în întregime voia noastră Lui. Astfel de supunere spirituală, dacă pot spune aşa, este frumoasă, puternică şi

I testify to you that following the Lord's will in our life will enable us to find the most precious pearl in the world—the kingdom of heaven. I pray that each of us, in our time and turn, will be able to declare, with covenant confidence, to our Heavenly Father and Savior Jesus Christ that “what works for Thee works for me.” I say these things in the sacred name of the Savior Jesus Christ, amen.

transformatoare.

Depun mărturie că, urmând voia Domnului în viața noastră, vom putea să găsim cel mai prețios mărgăritar din lume – împărăția cerului. Mă rog ca fiecare dintre noi, la timpul și la rândul său, să poată declara, cu încrederea pe care i-o dau legămintele, Tatălui nostru Ceresc și Salvatorului Isus Hristos: „Ceea ce este potrivit în ochii Voștri, este potrivit și pentru mine”. Spun aceste lucruri în numele sacru al Salvatorului Isus Hristos, amin.